

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1826/24
15.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ивана Негића, председника већа, Јасне Лозук и Олге Арсовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Ашанин, адвокат из Београда, Његошева 54/1, против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Јелена Илић Затезало, адвокат из Београда, Кијевска 8/3, ради утврђења, одлучујући о жалби тужилца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 58571/21 од 4.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 15.5.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужилца па се **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 58571/21 од 4.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 58571/21 од 4.10.2023. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужилце тражиле да се утврди да су наследнице покојног ГГ, по праву представљања иза свог покојног оца ДД и то свака на 1/6 удела на заоставштини коју чини право коришћења на непокретностима уписаним у Л.Н. ... КО ..., и то на кат. парцели број ...КО ..., коју чини земљиште под зградом-објектом и њива друге класе ..., укупне површине 7 ари и 53м², на кат.працели ... КО ..., ..., коју чини земљиште под зградом-објектом број 1, земљиште под зградом-објектом број 2, земљиште под делом зграде и њива друге класе површине 5 ари и 70м², и на кат.парцели број... ..., коју чини земљиште под зградом, земљиште под делом зграде, земљиште под делом зграде и њива друге класе површине 13 ари и 13м². Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужилце тражиле да се утврди да су носиоци права коришћења са по 1/6 идеалних делова свих непокретности описаних у ставу првом изреке пресуде и да се на основу пресуде могу укњижити у катастар непокретности, код надлежног Републичког геодетског завода, што је тужени дужан признати и трпети.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено изјавиле тужиле, побијајући пресуду у целости из свих законских разлога.

Испитујући правилност првостепене пресуде у границама прописаним чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11, са каснијим и допунама), апелациони суд је оценио да жалба тужила није основана.

Према разлозима првостепене пресуде, решењем Првог основног суда у Београду О 5403/11 од 06.07.2011. године, правноснажно 02.09.2011. године, утврђено је да заоставштину пок. ГГ, бившег из ..., преминулог 15.02.2010. године, представља имовина ближе описана у садржини тужбених захтева из тужбе тужила, и за наследника заоставштине по законском и завештајном основу наслеђивања оглашен је син оставиоца ВВ, овде тужени. Остарилац ГГ није закључио уговор о доживотном издржавању, сачинио је завештање, а од законских наследника оставио је супругу ЂЂ и сина ВВ. На рочишту одржаном 06.07.2011. године, суд је прогласио завештање пок. ГГ којим је остарилац располагао имовином која је предмет заоставштине, у корист сина ГГ. Супруга оставиоца је дала наследничку изјаву да се одриче наследног дела који јој по закону припада, и да осим сина ВВ, нема других потомака који би били позвани на наслеђе. Према изводу из матичне књиге умрлих за матично подручје Савски венац број ... за годину 2002. произлази да је ДД, чији је отац ДД и мајка АА, преминуо 02.02.2002. године а из извода из матичних књига рођених број ... за годину 1985. и број ... за годину 1987. је утврђено да је отац тужила АА и ББ, ДД. Тужиле истичу захтев као наследнице покојног ГГ по праву представљања иза покојног оца ДД. С обзиром да је тужени признао тужбени захтев у целости, и пуномоћник тужила предложио да суд донесе пресуду на основу признања, првостепени суд је донео делимичну пресуду на основу признања 11.01.2023. године, којом је у ставу првом изреке утврдио да су тужиле наследнице покојног ГГ, по праву представљања иза свог покојног оца ДД, свака на 1/6 удела на заоставштини, коју чини право коришћења на кат.парцели број ... КО ..., коју чини земљиште под зградом и другим објектом, и земљиште уз зграду и други објекат, укупне површине 5 ари и 10м², уписаног у Л.Н. ... КО ..., право власништва на приземној породичној стамбеној згради у улици ..., улица ..., који се налази на кат.парцели ... КО ..., уписаној у л.н. ... КО ..., право коришћења гроба број ... на гробљу Лешће у Београду, право на новчану накнаду средстава која се остварују продајом акција, односно удела евидентираних у приватизационом регистру као и право на поделу акција сваког од предузећа, односно привредних друштава, одређених Законом о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације, према потврди о упису у евиденцију носилаца права Агенције за приватизацију РС. Ставом другим изреке је утврђено да су тужиле носиоци права коришћења са 1/6 идеалног дела на кат.парцели ... КО ..., који чини земљиште под зградом и другим објектом и земљиште уз зграду и други објекат површине 5 ари и 10м², уписаној у Л.Н. ... КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи, да тужиле по основу пресуде упишу право код надлежне службе катастра непокретности Републичког геодетског завода. У ставу трећем изреке је утврђено да су тужиле сувласнице са 1/6 идеалног дела на приземној породичној стамбеној згради у улици ... улица ..., на кат.парцели ... КО ..., уписан у Л.Н. ... КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи да се тужиле на основу пресуде упуши своје право код надлежне службе катастра непокретности. У ставом четвртном изреке је утврђено да је тужба повучена у

делу у коме је тражено да се утврди да су тужиље наследнице покојног ГГ по праву представљања иза покојног оца ДД, свака на 1/6 удела на заоставштини коју чини право коришћења на кат.парцели број ... КО ..., ..., њива друге класе, површине 6 ари и 07м², уписан у л.н. ... КО ..., као и у делу у коме је тражено да се утврди да су носиоци права коришћења на по 1/6 идеалног дела на наведеној непокретности и да се на основу пресуде могу укњижити у катастру непокретности код надлежног Републичког геодетског завода, што би тужени био дужан да призна и трпи. Првостепени суд је делимичну пресуду на основу признања донео сходно одредби члана 348 ЗПП, налазећи да се о преосталим захтевима из тужбе, који се односе на три катастарске парцеле и то парцеле ..., ... и ..., уписане у КО ..., којима је тражено да се утврди да су наследнице са уделом од по 1/6 са правом коришћења на овим парцелама, и да су носиоци парав коришћења на овим парцелама са уделима од 1/6 идеалних делова, ради о захтевима којима странке не могу да располажу сходно члану 3 став 3 ЗПП. Приликом одлучивања, правостепени суд је оценио да се ради о утврђењу права коришћења на непокретностима којима се у конкретном случају задире у стварна права других лица, која су у катастру непокретности уписани као носиоци права својине или неког другог стварног права, што је утврђено из извода катастра непокретности од 04.10.2023. године.

Полазећи од чињенице да су као сувласници на катастарској парцели број ... КО ..., ..., коју чини градско грађевинско земљиште и то земљиште под зградом-објектом број 1 и њива друге класе површине 753м² као сувласници уписани тужени ВВ са уделом 439/753, ЖЖ са уделом 52/753, ЗЗ са уделом 52/753, ИИ са уделом од 210/753, да је на земљишту уписана породична стамбена зграда-објекат, изграђен без одобрења за градњу, површине 208м² са једном приземном и две надземне таже а као држалац објекта са уделом 1/1 уписан ЈЈ, те је у "Г", листу за објекат наведено да се део зграде број 1 са парцела ... у површини од 40м², налази на парцели ..., да кат.прцелу ... КОН ...,... чини градско грађевинско земљиште и то земљиште под зградом-објектом број 1 и земљиште под зградом-објектом број 2, земљиште под делом зграде њива друге класе површине 5 ари и 70м², да је земљиште уписано у својини Републике Србије, са уделом 1/1, а покоји ГГ као правни претходник тужиље и туженог укњижен као ималац права коришћења са уделом 1/1, да је на овој парцели уписана породична стамбене зграда број 1 изграђена без одобрења за градњу, површине 126м², са једном приземном и две надземне и подкровном етажом, да је уписано да је држалац објекта КК са уделом 1/1, а у оквиру породичне стамбене зграде уписан посебан део објекта и то једнособан стан број 11 у поткровљу а држалац стана уписана ЛЛ са уделом 1/1, да је на парцели успсана и породична стамбене зграда број 2 од 152м², уз напомену да објекат изграђен без дозволе за градњу, а као држалац уписан ЉЉ са уделом 1/1, на катастарској парцели ..., ..., коју чини градско грађевинско земљиште, земљиште под зградом, земљиште под делом зграде, као и земљиште под делом зграде њива друге класе, да је земљиште уписано у својини Републике Србије, са уделом од 1/1, док је покојни ГГ укњижен као ималац права коришћења са уделом од 1/1, а у "Г" листу уписано да се на кат.парцели ... налази део зграде са парцеле ... и то део зграде број 1, од чега се део од 47м², налази на парцели број ..., и 17м², на парцели ... на 11м², на парцели ... а на парцели ... део објекта број 2 са парцеле ... у површини од 25м², с тим што је на парцели уписана стамбена зграда за колективно становање и наведено да објекат има одобрење за употребу, један приземни и три надземне етажес, као власници објекта уписани власници посебних делова, затим на објекту број 1, као друштвена

својина, а корисник "...", трговиско предузеће за промет кожом и објектом, и да је део објекта број 1 на парцели ... у површини од 70м², уписана у "Б" листу посебни делови овог објекта и то 15 станова уписаних у својину 15 физичких лица, са јасно означеним личним подацима, првостепени суд је закључио да не постоји потпуна пасивна легитимација на страни тужених у спору са оваквим тужбеним захтевом, имајући у виду да тужбом нису обухваћени сви носиоци права уписани у земљишним књигама.

Применом одредбе члана 211 став 1 ЗПП, одбијен је тужбени захтев, с обзиром да је реч о нужном супарничарству, које постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалног правног односа, да се у конкретном случају тражи утврђење права коришћења на наведене три катастарске парцеле у користи тужиља а да су према подацима из катастара непокретности као сувласници и као корисници уписани поред туженог и физичка лица која нису обухваћена тужбом, а да је у катастру на катастарској парцели ... уписан и објекат са означеним држаоцем, као и да је тужени истакао да је ову катастарску парцелу прометовао, што потврђује да постоје и остала лица чија стварна права могу бити ограничена усвајањем постављеног тужбеног захтева, и да су на парцели број ... уписана два објекта, те су према оцени првостепеног суда као тужени морали бити означени сви субјекти уписани као држаоци објеката и станова на овој парцели, јер поседују одређена ванкњижна права на објектима који се на њој налазе. Како је у поступку нужно расправити спор о постојању права коришћења тужиља између свих лица на чија права, а која имају како у односу на земљиште, тако и у односу на објекте који се налазе на земљишту, могу утицати права тужиља чије утврђење траже у овом поступку, они су сви морали бити обухваћени тужбом на страни тужених као нужни супарничари, те је сходно наведеном тужбени захтев одбијен као неоснован.

На овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, које у целости прихвата и апелациони суд, првостепени суд је правилно применио материјално право, када је применом одредбе члана 211 став 1 Закона о парничном поступку, одбио тужбени захтев из разлога недостатка стварне легитимације односно, непотпуне пасивне легитимације. Ниме, супротно наводима жалбе, правилан је закључак првостепеног суда да су сви имаоци права на земљишту које је предмет спора нужни супарничари са туженим у овом поступку и да се имају сматрати једном странком, због чега су морали бити обухваћени тужбом, па је правилно тужбени захтев одбијен као неоснован због непотпуне пасивне легитимације, применом одредбе члана 211 став 2 ЗПП. Наводима жалбе правилност примене материјалног права се не доводи у сумњу, јер о нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности, а како се ради о недостатку стварне легитимације, суд је правилно одбио тужбени захтев.

Код изнетог правног становишта, првостепени суд је правилно применио материјално право, те је пресуда потврђена применом одредбе члаа 390 ЗПП.

Приликом доношења одлуке апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе који нису могли да утичу на другачију одлуку суда, те их стога посебно на образлаже.

Председник већа-судија
Иван Негић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић